

Kedves Izlandra utazó hallgató!

Amikor először megláttam az információs füzetben, hogy van lehetőség Izlandon tanulni Erasmussal, elmosolyodtam, és már láttam magam, amint jéggé fagyva didergek egy gleccsernyelven állva. Ám ahogy ízlelgettem a szót, Izland – Izland valahogy elkezdett tetszeni, így 3. helyen ezt az országot jelöltem meg célállomásul. A sors (ma már tudom, a jó szerencse ☺) úgy hozta, hogy ezt nyertem el...

Bevallom, először azért pánikba estem, mert hát mégis csak egy elzárt sziget, valahol az óceán közepén, nincs a kontinensen, semmit sem tudok róla, stb. Aztán szép lassan minden kialakult...

Kiderült, hogy egy baráti házaspár már volt ott egy esodás körúton, sőt, egy már 2 éve ott dolgozó magyar diáklánnyal is felvettem a kapcsolatot. Átaluk, a segítségükkel rengeteget tudtam meg az országról, a látnivalókról, a körülményekről, az emberekről, ami később nagy segítségemre volt, hogy ne vadidegenként és teljesen tapasztalatlanul érkezsek meg Izlandra.

A koordinátorról, Ian Watsonról csak „legekben” lehet beszélni (bár tudtommal, munkakörét jövőre Kristin Ólafsdóttir veszi át, akinél elvégeztem egy kurzust, és nyílt szellemű, segítőkész emberként tudom leírni őt is). Minden szükséges információt megkaptam tőle, és bátran fordulhattam hozzá az egész szemeszterben, ha gondom adódott. (Pl.: Tönkrement a kabátomon a cipzár, és ő elvitte nekem egy megfelelő szervizbe a fővárosban.)

Az országról:

Izland gyönyörű, elképesztően szép. Roppant természet közeli világ, kicsit vad, kétség kívül szeszélyes, de mindenért kárpótol a környezet. És ha olykor meg is kell szenvedni egy-egy szép pillanatért, utána mindig úgy érzed, igenis megérte, mert láthattad, és a része lehettél.

Nagyon ajánlom, hogy útikönyvekből tanulmányozd a kirándulási lehetőségeket, és jól osztd be az idődet, mert a hamar beköszöntő sötétség és az egyre kiszámíthatatlanabb időjárás folytán a nagyobb túrákat érdemes szeptemberre és októberre időzíteni. Én egy szűk keleti rész híján bejártam az egész partvidéket. (Tudni kell, hogy a belső rész majdnem lakatlan.)

Az egyetemről:

Bifröst kb. másfél órányi útra van a fővárostól, szó szerint a semmi közepén, de én ennek – talán furcsa mód, de – örültem. Viszont egy vulkán, egy tó és két vízesés is található a közvetlen közelben. (Egyébként vízesésből oly sok van, hogy szerintem még maguk az izlandiak sem számolták össze.)

A campus felépítése szaki típusú, kívülről semmi luxus, de minden van, amire csak szükséged lehet. Ki kell emelnem, hogy az egyetem (és vezetősége) igazán gavallér. Minden diák ingyenesen nyomtat, ingyen issza a kávéját és a teát a kávézóban, a nagy „kivetítőteremben” esténként mozikat szervezhetünk, használhatjuk a jól felszerelt konditermet, szaunát és a 2 ugyan apró, de nagyon hangulatos meleg vízes medencét. (Életemben nem volt még részem ennyi wellnessben, mint itt, nagyon fog hiányozni...) Az őszi bálon is díszvendégek voltunk, lovagolni és gleccsertúrára is elvittek minket!

Az időjárásról:

Abszolút nem olyan szörnyű, mint azt először gondoltam. Bár az itt olykor-olykor tomboló szelet (félelmetesen erős és olykor hangos is) tényleg lehetetlen megszeretni, de az időjárással meg tudtam barátkozni.

Különösen szeptember és október volt meglepően napos. Aztán persze beköszöntött a hideg, voltak nagy fagyok is, de ezt az időszakot pedig az esténként gyakorta megjelenő északi fény dobta fel. Varázsos jelenség, mint egy zöld tejút az égen...

Az utak:

Ahogy romlott az idő, az utak is egyre veszélyesebbekké váltak, és minden nagyobb túra előtt kötelezően ellenőrizni kellett az útviszonyokat az iskola honlapján, de amennyiben felelősségteljesen vezetsz, nem lesznek nagy gondjaid. (Mi egyszer elakadtunk a hóban a Dettifoss Nemzeti Parkban, de megoldottuk, és utólag ez az egyik legpoénosabb és izgalmasabb élményünk. Élelmességre nevelt minket...)
Ráadásul, amikor idejöttem, még „gyenge söfőrnek” tituláltam magam, de most már ki tudom jelenteni, hogy van gyakorlat a hátam mögött, és kategóriákkal jobb vagyok! ☺

Az izlandiakról:

Röviden: kedvesek. Remekül beszélnek angolul, és segítenek, főleg, ha látják, hogy külföldi vagy. Sokat és szívesen buliznak, és a hiedelmekkel ellentétben, nagyon jókedvűek és hangosak, még télen is. Rendkívül közvetlenek, és lazák, sok minden, ami itt átlagosnak számít, otthon felér egy sértéssel, szemtelenséggel, mert mi konvencionális nemzet vagyunk, míg ők a végletekig nyitottak, és mindenhol és mindenben egyenlőséget hirdetnek.

Az anvagiak:

Izland nem a legolcsóbb ország, ez tény. Ám ésszel sokat lehet spórolni az étkezéssel. Ha máskor nem, itt megtanulhatsz főzni, velem ez esett meg, és nagyon büszke vagyok az új tudományomra... ☺

Valamint az utazás is megoldott kérdés, mert a nagy távolságok miatt (és a szinte nem létező tömegközlekedés folytán) az egyetem bérelt nekünk 2 autót, így csak a benzinért kellett fizetnünk. Az egyetem által felajánlott szállások közül is megéri az olcsóbb, régi szárnyba szóló szobákat választani, mert valahogy az a központ, mindent ott tudnak meg először, sokakkal összefutsz a konyhában, stb. tehát „szociális szempontból” melegen ajánlott.

Nyelv:

A kurzusokra semmi panaszom. Eleinte nehezen értettem a tömény angol előadásokat, aztán idővel „feloszlott a lila köd” és ma már remekül és gyorsan írok esszéket, és szóban is lényegesen könnyebben nyilvánulok meg.
Jótanács: sose add fel, beszélj és hajrá!!!

Miért volt nekem ajándék az itt töltött pár hónap?

Amikor idejöttem, úgy éreztem, ki vagyok égve. Annyira vágytam már egy új környezetre, és egy „stressz-mentesebb” életre, kikapcsolódásra, feltöltődésre, hogy azt lehetetlen leírni. Itt mindezt megkaptam. Tele vagyok energiával, új tervek tüze ég bennem, és számos oldalamat tekintve fejlődtem, erősödtem.
Úgy érzem, életem egy fejezete zárult le itt, és nagy örömmel, hittel és bizakodással nézek az új elé. Köszönöm az Erasmusnak és egyetememnek, hogy itt lehettem...

Ha kérdésed van, bátran fordulj hozzám a pvilcsi@freemail.hu e-mail címen!

